

Ἡ γὰρ πάλαι ἡμῶν φύσις οὐχ αὐτὴ ἦν ἥπερ νῦν¹, ἀλλ' ἄλλοια. Πρῶτον μὲν γὰρ τρία ἦν τὰ γένη τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐχ ὡσπερ νῦν δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ, ἀλλὰ καὶ τρίτον προσῆν κοινὸν ὃν ἀμφοτέρων τούτων, οὗ νῦν ὄνομα λοιπόν, αὐτὸ δὲ ἠφάνισται². ἀνδρόγυνον γὰρ ἔν τότε μὲν ἦν καὶ εἶδος καὶ ὄνομα³ ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος, νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν ὀνειδίει ὄνομα κείμενον⁴. Ἐπειτα ὅλον ἦν ἐκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδος στρογγύλον, νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλω ἔχον· χεῖρας δὲ τέτταρας εἶχε, καὶ σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσίν, καὶ πρόσωπα δύο' ἐπ' αὐχένι κυκλοτερεῖ, ὅμοια πάντη, κεφαλὴν δ' ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς προσώποις ἐναντίοις κειμένοις μίαν, καὶ ὦτα τέτταρα, καὶ αἰδοῖα δύο, καὶ τὰλλα πάντα ὡς ἀπὸ τούτων ἄν τις εἰκάσειεν⁵.

1 οὐχ αὐτὴ ἦν ἥπερ νῦν : N'était pas la même que celle d'aujourd'hui.

2 οὗ νῦν ὄνομα λοιπόν, αὐτὸ δὲ ἠφάνισται : dont reste aujourd'hui le nom, mais qui elle-même a disparu

3 καὶ εἶδος καὶ ὄνομα : pour l'apparence et le nom / en ce qui concerne l'apparence et le nom (accusatif de relation)

4 ἐν ὀνειδίει ὄνομα κείμενον : ce n'est plus qu'un nom déshonorant

5 καὶ τὰλλα πάντα ὡς ἀπὸ τούτων ἄν τις εἰκάσειεν : et tout le reste à l'avenant, autant qu'on peut l'imaginer